

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 83 (1994)

В. Търново, петък, 10 юли 1964 г.

Цена 2 стотинки

16 РЕПУБЛИКАНСКИ ЗНАМЕНА ЗА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО В ОКРЪГА

Другарят Живко Живков връчва преходните червени знамена.

Снимка: Ив. Воденичаров

Наградите задължават

В РЪЧВАНЕТО на 16-те преходни червени знамена на селскостопанските труженици е голямо събитие за нашия окръг. Високата награда е свидетелство за признателността на Партията и Правителството към неуморния труд на партийните и стопански дейци, на кооператорите и механизаторите, свидетелство за порасналите и неограничени възможности на кооперативния строй на село.

В своите изказвания при връчване на наградите председателите на кооперативните стопанства в Поликраище, Обединение, Михалци, Стражица, Павликени и др. не само разказаха за постигнатите успехи през 1963 година, за успехите през изтеклото полугодие на 1964 година, но и за перспективите, които бележат за по-нататъшния подем в развитието на селскостопанското производство. Мерките, които се осъществяват в тези стопанства, свидетелствуват колко и какви още неизползвани резерви има, за да се обезпечи рентабилност във всички отрасли на селскостопанското производство, да се преизпълнят плановите и дадените обещания.

Необходимо е сега във всички кооперативни стопанства, в държавните земеделски стопанства да продължи с още по-голяма настойчивост организаторската и политическата работа за пълно използване труда на хората и възможностите на техниката. Високите награди ни задължават да продължим грижите за отглеждане на наредбата и захарното цвекло, тютюна, лозята, зеленчуците. Особени грижи да положим за вторите култури, които са голям резерв за увеличаване селскостопанската продукция и за преизпълнение на плана.

Успехите, постигнати досега, са здрава основа и могат да послужат за още по-добра работа, за преодоляване трудностите, за непримирима борба срещу недостатъците, за още по-бърз подем във всички отрасли на селското стопанство.

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ

селскостопанските труженици от нашия окръг постигнали значителни успехи в увеличаване и поевтиняване на селскостопанската продукция. В резултат на правилната политика на Партията и Правителството, особено след Априлския пленум на ЦК на БКП и Осмия партиен конгрес, кооперативните стопанства укрепиха икономически. Подобри се организацията на труда, повиши се материалната заинтересованост на кооператорите и стопанствата. Материално-техническата база на селското стопанство рязко се измени. Всичко това, съчетано с неуморния героичен труд на кооператорите и механизаторите, на работниците от държавните земеделски стопанства и селскостопанските специалисти осигурява непрекъснат подем на селскостопанското производство и в нашия окръг.

Миналата година кооперативните стопанства в окръга изпълниха производствения си план 111,2 на сто. В сравнение с 1962 година в окръга бе произведена селскостопанска продукция в повече за 19 257 000 лева. Доходът за разпределение нарасна до 10 600 000 лева, а възнаграждението на един човек от 3 лева през 1962 година достигна 3,58 лева през 1963 година. Чувствително се увеличиха средните добиви от селскостопанските култури. Средният добив от царевицата в окръга е 392 кг от декара, при 288 кг средно за страната. През 1963 година в окръга е произведена два пъти повече царевица, отколкото през 1962 година. За производството на 100 кг царевица са изразходвани по 1,02 човекодни, или по производствено-технически на трето място в страната по изпълнение на общите задачи. По изпълнение на общите задачи на второ място в страната на трето място в страната по изпълнение на общите задачи.

За големите си успехи през 1963 г. тружениците от селското стопанство бяха отличени с високи награди — 16 преходни червени знамена, 4 от които на Министерския съвет. Завчера в салона на Проф.

съюзния дом във В. Търново се състоя възбуждащо тържество. Членът на Политбюро на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Министерския съвет другарят Живко Живков лично връчи големите награди.

„През 1963 година в социалистическото съревнование в селското стопанство, — каза другарят Живко Живков, — Търновски окръг излезе на първо място по производство, на памук и завоюва преходно червено знаме на Министерския съвет, а по производството на царевицата и по изпълнението на общите селскостопански задачи за второ място, за което получи преходните червени знамена на Министерството на селскостопанското производство.“

По този случай, по поръчение на Централния комитет на БКП, Правителството и лично на другаря Тодор Живков, поздравявам най-сърдечно тружениците на селското стопанство от окръга и пожелавам още по-големи успехи в работата им през настоящата година.“

Като изтъкна големата роля на челиците в селскостопанското производство и широко внедряване на комплексната механизация, химизацията и напояването, другарят Живков се спря на предстоящите задачи. Той подчерта, че въпреки неблагоприятните климатичес-

ки условия както в страната, така и в окръга, трудещите се преодоляват трудностите и успешно изпълняват плана и дадените обещания. Нужно е обаче сега да се осигури пълна мобилизация на силите за сръчното и без загуби прибиране на реколтата от есенниците, да се засят навреме вторите култури, да се вземат допълнителни мерки за разкриване и използване на резервите, с оглед да се произведе надпланова продукция. През 1964 година следва всяко ТКЗС и ДЗС, всяка бригада и звено да преизпълняват плана и дадените обещания. Сегащият ход на работата в окръга потвърждава, че са налице всички условия окръгът да преизпълни плана и да се нареди на първо място в страната през 1964 г. Към това именно трябва да се насочат всички сили.

По-нататък другарят Живков говори за мерките, които Партията и Правителството в момента бележат и ще осъществяват за увеличаване производството на минерални горива и по-нататъшното укрепване на материално-техническата база на селското стопанство. Присъстващите на тържеството изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на БКП, в която от името на трудещите се в окръга заявяват, че ще се борят за първото място в страната през 1964 г.

ДРУГАРЯТ ЖИВКО ЖИВКОВ В ОКРЪГА

В сряда на посещение в окръга бе членът на Политбюро на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Министерския съвет Живко Живков. Преди обед той се срещна с членове на бюрата на Окръжния комитет на БКП и изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет и води с тях непринуден разговор. Първият секретар на Окръжния комитет на Партията — Димитър Стойков информира подробно другаря Живков за хода на жътвата на производствения план и дадените обещания в селското стопанство и промишлеността през настоящата година.

Другарят Стойков съобщи, че в окръга вече почти е приключена жътвата на ечемика. Сега е в разгара жътвата на пшеницата. Ожнати са над 200 хиляди декара, а 40 хиляди декара стърница са изорани и засети с втора култура. Ръководствата на кооперативните стопанства бележат мероприятия за разкриване и използване на резервите, с оглед да получат допълнителна продукция, с която да компенсират евентуални загуби от природни бедствия и щети, нанесени на някои култури от честите прева-

ли условия както в страната, така и в окръга, трудещите се преодоляват трудностите и успешно изпълняват плана и дадените обещания. Нужно е обаче сега да се осигури пълна мобилизация на силите за сръчното и без загуби прибиране на реколтата от есенниците, да се засят навреме вторите култури, да се вземат допълнителни мерки за разкриване и използване на резервите, с оглед да се произведе надпланова продукция. През 1964 година следва всяко ТКЗС и ДЗС, всяка бригада и звено да преизпълняват плана и дадените обещания. Сегащият ход на работата в окръга потвърждава, че са налице всички условия окръгът да преизпълни плана и да се нареди на първо място в страната през 1964 г. Към това именно трябва да се насочат всички сили.

По-нататък другарят Живков говори за мерките, които Партията и Правителството в момента бележат и ще осъществяват за увеличаване производството на минерални горива и по-нататъшното укрепване на материално-техническата база на селското стопанство.

Присъстващите на тържеството изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на БКП, в която от името на трудещите се в окръга заявяват, че ще се борят за първото място в страната през 1964 г.

Този година в окръга се полага по-добри грижи за царевицата, захарното цвекло и слънчогледа. В резултат на разширяване на комплексната обработка на тези култури сега те се развиват добре. Много усилия положиха кооператорите и механизаторите за опазване на лозята от мадата. Въпреки честите превалявания, общо реколтата от лозята се очертава като добра.

Добри успехи има окръгът тази година и в животновъдството. Планът за изкупването на млякото, яйцата и месото е пред графика. Взетите мерки за осигуряване на повече фураж, по-добри грижи за животните, както и навременното залагане на животни за уговяване даде възможност на окръга да разреши проблема за животинската продукция.

Успешно се изпълнява и планът за зеленчукопроизводството. Колективите на промишлените предприятия също преизпълниха плана и дадоха на народното стопанство над планова продукция за 8 милиона лева. Изпълнен е и планът в строителството, транспорта и търговията.

Едновременно с това др. Стойков посочи, че 14 предприятия от държавната и кооперативната промишленост не изпълниха пла-

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА РАБОТА В ПОЛЕТО!

НАЧАЛОТО Е ДОБРО

Измина много време откакто в Павликени се заговори за механизизирано обработване на зеленчуковите култури, но все време не оставаше, машини не достигаха и... инициативата си оставаше пожелание.

Но ето, че тази година беше обменен опит по механизиранията обработка на културите и първа зеленчукова градина на ТКЗС „Път към комунизма“ — Павликени сложни началото. Под ръководството на участковия агроном Христо Димитров кооператорите-г-адинари засадиха културите в прави редове. Това даде възможност на тракториста Милко Борисов два пъти да окопае с шаси 140 декара пипер. Бамбата от 60 декара е окопана четири пъти и безразсодните домати от 200 декара — три пъти. Сега площите в зеленчуковата градина са чисти, културите са в добро състояние и обещават добри добиви. За подобряване организацията на работата и внедряване на механизиранията окопаване много допринесоха Пенка Василева и бригадирката Илка Димитрова. За добрата работа комисията по механизиранията награди кооператорите от градината с 60 лева парична награда.

Началото е добро, но звеното няма да спре дотук. Още отсега се обмислят въпросите за механизиранията засаждане на доматите и пипера през следващата година.

Опитът е още малък, но той е достатъчен. Той потвърждава, че и в зеленчукопроизводството има големи възможности за широко внедряване на механизацията.

Стоян Въртински

от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Павликени

РУМЪНСКИ ПАРЛАМЕНТАРИСТИ ВЪВ В. ТЪРНОВО

В сряда вечерта в града ни пристигна гостуващата у нас делегация на Великото национално събрание на Румънската народна република начело с Ион Козма, председател на Столичния народен съвет в Букурещ и член на ЦК на Румънската работническа партия. Делегацията се придружаваше от члена на ЦК и звездата на отдел „Планово-финансов“ на ЦК на БКП Сава Дълбоков и от извънредния и пълномощен посланик на Румънската народна република в България Йоан Белдин.

На историческия площад „Велчова завера“ румънските гости бяха сърдечно посрещнати от граждани, пионери и ръководители на окръга и града, между които секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Туджаров, председателя на Окръжното ръководство на Българския земеделски народен съюз Петко Кожухаров, заместник-председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Пенчо Първанов, секретаря на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Илиев.

С топли думи председателят на изпълкома на Градския народен съвет инж. Хараламби Куцаров приветства гостите и им пожела приятна пребиваване в старопоселищния град. На приветствието отговори членът на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на Румънската работническа партия в град Сучава Ене Цуркан.

Вчера преди обед членовете на делегацията разгледаха историческите забележителности на града. Те се качиха на хъл-

ПЪРВЕНЦИТЕ

За бързото прибиране на реколтата комбайнерите и механизаторите от окръга са на крак. Обявеното съревнование, за най-много и най-качествена жътва се поде от колективите на комбайните и виндурерите. Растат общите цифри в надпреварата. Жътвата на ечемика вече приключва. Сега всички сили се съсредоточават на пшеничените блокове, от които до 8 юли са ожнати над 200 000 декара.

Първенец в съревнованието е колективът на комбайн С-6 с комбайнер Георги Димитров от ТКЗС в с. Морави, ожнал 2000 декара и овършил 310 тона зърно. Колективът получава преходното червено знаме и 25 лева награда.

На второ място е колективът на комбайн СК-3 с комбайнер Ангел Байчев от ТКЗС в с. Поликраище, ожнал 1560 декара и овършил 300 тона зърно, за което получава 20 лева награда.

В разделната жътва първото място за колективът на виндурер с механизатор Георги Каралончев от ТКЗС в с. Карансен. За 6 дни той е ожнал 1800 декара есенници. Нему се присъжда преходно червено знаме и 20 лева награда.

Настъпиха решителните дни в жътвата. Сега всеки час е съпът. Комбайнери и механизатори, на денонощна работа!

БРИГАДА ЗА КОМПЛЕКСНА МЕХАНИЗАЦИЯ

Добрите резултати от работата на бригадата за комплексна механизация в с. Раданово окуражиха твърде много Управлението на ТКЗС и тази година се сформира още една в Полски Тръмбеш. Новият колектив с бригадир Евлоги Великов има две звена от 34 жени и 19 механизатори. Те обработват 4000 декара с есенници и 2500 с царевица, слънчоглед и други.

Въпреки създадените трудности от валежите, пролетните култури бяха обработени навреме и се развиват добре.

Главните усилия сега са насочени за прибиране есенниците. Първо по разделния начин са ожнати 540 декара от съветския сорт „Безостая“, което представлява от претрупване площта с зърно. Сламата се събира за

складиране с волокуш. След извършеното и започна преходната жътва за засяване е втора култура. Три комбайна на бригадата сега жътват в местността „Червенка“. На първо място е комбайнерът Петър Калчев, овършил вече 205 тона зърно.

Михо Цонев

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на по-важните селскостопански работи към 8 юли 1964 година

ТКЗС	Жътва на пшеница в %	Засади култури в %
1. Поликраище	64,4	75,9
2. Карансен	45,3	23,3
3. Морави	40,1	21,2
4. Масларево	39,6	0
5. Лясковец	34,8	42,3
6. Д. Оряховица	34,7	41,5
7. Павликени	29,8	27,5
8. Аленково	28,9	31,
9. Ресен	25,3	26
10. Овча могила	24,1	4,3
11. Джулюница	21,8	20
12. Горна Студена	21,6	12,6
13. Сединение	21,6	0
14. Ореш	17	33,3
15. Драгомирово	13,8	25,4
16. Върбовица	13,5	6,5
17. П. Сеновец	13,4	14,2
18. Дъсково	13,3	0
19. Страхилово	13,2	16,1
20. Д. Липница	11,8	48,7
21. Бяла черква	11,5	40,6
22. Драганово	11,3	6
23. Кесарево	11	19,3
24. Стражица	8	5
25. Михалци	6,7	19,2
26. П. Тръмбеш	4,7	34,8
27. Червова кория	3,9	29,7
28. Сухиндол	3,8	7,3
29. Килифарево	3,4	4,1
30. Камен	3,1	5
31. Самоводене	2	60,4
32. Козловец	2	15,3
33. Златарица	1,3	0
34. В. Търново	1	1
35. Балван	0	36,4
36. Сушица	0	17,9
37. Асенково	0	0
38. Беброво	0	-
39. Буяновци	0	-
40. Елени	0	-
41. Константин	0	0
ДЗС		
1. Свищов	87,8	
2. Сомат	13,5	42,1
3. Лясковец	-	0
ВСИЧКО ЗА ОКРЪГА	201 134	40 203

Председателят на ТКЗС в с. Обединение Стефан Петров запознава другаря Живко Живков и придружаващите го с организацията и работата на механизиранията площта за посеване и сушене на зърното в стопанския двор.

ции трябва да бъде готовността им в срок да предават пусковите обекти. В тази връзка той съобщи, че за в бъдеще изпълнението на плана в строителството ще се отчита по завършените и пуснатите в експлоатация обекти, а не по усвоените средства.

Накрая другарят Живков се освесели за подготовката на проектната за 1965 година. След обед, придружен от др. Стойков и секретаря на Окръжния комитет Иван Диков, заместник-председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов, другарят Живков посети трудово-кооперативните земеделски стопанства в П. Сено-

вец, Обединение, Карансен, Павликени. В разговор с местните ръководители и с кооператорите и механизаторите той се освесели за хода на селскостопанските работи, за състоянието на културите и даде ценни препоръки за подобряване организацията на труда и обвързване на заплащането с крайните резултати.

Вечерта другарят Живков посети ВПИ „Братя Кирил и Методий“. Ректорът на института проф. Александър Бурмов разказа за резултатите от първата учебна година, организацията на научно-преподавателската работа и перспективите на института.

Ив. КОЛЕВ

НЕДОРАЗУМЕНИЕ ИЛИ... ЩО?

СЛУЧИ СЕ не преди 20 години, а представяте си, само преди 2 години. Пред селската във Варбовка спря кола и двамата мъже, елегантни облечени, с лъскави кожени чанти, хванати кокетно за единия край, енергично забързаха по коридорите. Пред стаята с надпис „Председател“ спряха за миг и след като почукаха вежливо подадоха глави.

— Извинете, председателя няма ли го? — се обърна единият към онази мургава жена, която беше вдигнала внимателен поглед иззад единственото бюро в стаята.

— Тука е! — отговори тя и в кестенявите ѝ очи припламна двайсетото пламъче.

— Но, ако обичате да го извикате тогава... Много бързайте... по работа го търсим.

Пенка Нанкова вече не сдържа усмивката си. Тя стана и неспирно подаде ръка на двамата мъже.

— Заповядайте, другари. Ето го и самият председател — Нанкова!

— Но... вие?... Извинете, знаете... случает се недоразумение... някак набързо смутолехва те.

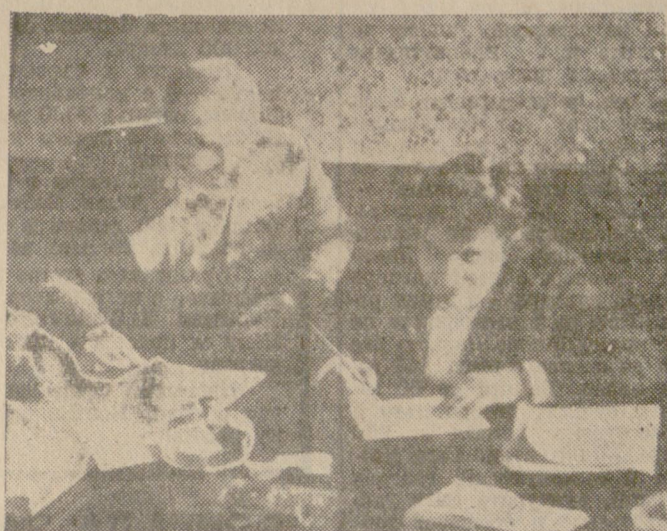
— Да, да... случает се!..

Та говорете какво имате? Това не беше единственото недоразумение, породено от факта, че от 5 март 1962 година председателя на Селския общински народен съвет в село Варбовка стана тя — жената комунистка, енергичният и делови човек. Случваше се да позвонят по телефона и щом чуят мелодичния ѝ женски глас да заявят: „Я, не се шегувайте, ами повикайте председателя!“

Случваше се да чуе стъпки зад вратата, да чака напрегнато няколко мига и пак да разбере, че човекът се е отказал да влезе при нея, а е отишъл в съседната стая, при секретаря и е започнал с познатите вече думи.

— А, бе, то и при Пенка да бях отишъл ама все жена... пък ми се иска ей така — по мъжки да си поприказваме за работата.

Случваше се... сърцето болелозно се свиваше, мъката душеше... А в същност Пенка беше изминала твърде дълъг жизнен път, докато стигне до това място, до това доверие. Започна още съвсем малка момиченце. Беше зенееводка на полетно звено, което стана окръжен първенец. Умелата организаторка скоро постъпи в Околийския комитет на Комсомола и с удвоена енергия работи сред младежите от бившата Павличенска околия. От ден на ден в работата с хората от момичето-ком-

сомолка се ковеше здрав комунист. През 1951 година Пенка Нанкова стана партиен работник. После дойдоха трите години, прекарани на бригада в Съветския съюз. В работата по безкрайните колхозни блокове, побелели от едрите цветове на памука, ширнали се под горещото слънце на Южен Казахстан, Пенка научи още много и много неща, укрепна още.

Щом се върна от съветската земя, тя застана начело на партийната организация в родното си село Димча и същевременно работи като завеждаща птицевъдната.

Но въпреки дългата жизнена школа, въпреки богатият опит, оказа се, че в работата на председателя на света има много нови неща и трудности за преодоляване. Сега Пенка трябва да работи със всички — стари и млади, комунисти и безпартийни, познати и непознати, с около 1000-та души.

Трудно беше да се спечели доверие, им да разбере всеки със сърцето си, че и с нея — жената може да се говори задълбочено сериозно, по мъжки, че могат да се уредят важни въпроси.

Трудно ѝ беше, но в трудностите Пенка не беше сама. Там, в стаята на Общинския партиен комитет, с внимание я срещаша секретарят Никола Стоянов, дружите членове, а тя пред тях без стеснение разказваше за трудностите и перспективите. От другата страна на Пенка стоеше Общинският комитет на Отечествения фронт.

— Ние имаме общи задачи, Пенке, дай да видим какво ще правим... още в началото, а и сега често казва председателят Иван Кръстев и сяда с бележник и молив при нея (на

снимката). А хората от ден на ден се убеждаваха, че не са сгрешили с избора си. От самото начало Пенка поглед работата по мъжки, макар че е жена, макар че някои не вярваха в силите ѝ. За давете години, от както е председател, в цялата община се извършиха много и много неща. Само във Варбовка се ширнаха 20 000 квадратни метра асфалтови и трошекокаменни настилки. Асфалтов път свърза и централното село с град Павличенци. Сега се работи първият етап по водоснабдяването на село Бутото. В работата на света Пенка привлече много сътрудници. Те са членове на четирите постоянни комисии на местните нещатни съвети към пълномощиствата, които все по-цялостно обхващат работата си.

Само две години откак Пенка сложи първия подпис като

председател, само две години, Сега стъпките пред нейната врата не затихват — идват стари и млади, мъже и жени. А тя е винаги сред хората — в съвета или при строителите, в здравната служба, в училището, в магазините, много често и при хората на блока. С всички има какво да поговори тя — председателката.

Понякога се връща уморена от заседание на Общинския партиен комитет или от друга работа, едва когато нощта е приотлила голямото село. Понякога я очаква много работа над материалите за предстоящата сесия, на е достатъчно едно леко почукване в къщи и тя е отново на крак.

— Другарю председател, търсят ви спешно!..

Пенка пак е на път за там, където е нужно.

Случае се обаче и сега да дойдат хора, забързано да кажат.

— Трябва ни председателът.

— Ами ето го, — усмивнато служителят сочи Пенка.

— А, вие ли сте? — пак изненадано оглеждат някои нишката мургава жена.

— Да... кажете, — усмива се тя и си спомня първите недоразумения.

— Впрочем дали е било недоразумение... или онова старо, старо схващане у някои хора, че жената не може да бъде ръководител, не може да бъде на такова място? Но... другарите чакат... Време за размисли няма. Пенка пак слуша внимателно и бързо, сериозно решава. Тя за сетен път доказва, че заема мястото на председателя на света не поради някаква недоразумение. Трудът, свързатата ѝ работа накарала хората да поставят комунистката Пенка Нанкова там, и те не сгрешиха.

Блага ИОРДАНОВА

ПЪРВАТА НА ДЕСНИЯ ФЛАНГ

В ДЪЛГИ И СТРОИНИ КОЛОНИ, като стоманени войници, са подредени лъскавите зелени „Янтри“. Метър след метър по тях натежава платът. През огромните шедови прозорци наднаха небото, като че пожелало да види произведението в Димитровската ни родина тъкани станове и забързаните край тях млади и сръчни жени.

В тази огромна зала на тъканиния цех при текстилния комбинат „В. Мавриков“ — В. Търново първата от дес-

но, първата в строя, е Маргарита Георгиева Горначка. Тази мила, сърдечна и рядко енергична млада жена, активистка на комсомолската организация, бе една от първите, на които заводското ръководство повери новомонтираните през есента на миналата година станове „Янтри“. Надеждите са оправдани. Заедно със своите колежки тя образува оня представителен отбор, както го наричат мавриковци „А“ отбор. Това е отборът на първенците в комбината. Всеки ден по няколко стотици метра първокачествени платове над определени норми — ето неговата равносметка.

Чак от Радомирските села Маргарита дойде в Текстилната училище във В. Търново, Забърши го с отлични. Влезе в тъканините зали за първия работен ден. Застана край най добрите тъкачки.

От тях продължи да се учи. Така започна своя трудов марш.

В 1955 г. младата току-що завършила Маргарита работи на 4 стана. С особено внимание тя, обаче, наблюдава работата на своята учителка — старата и опитна тъкачка Иорданка Пър-

ванова и бързо надмина съществуващите норми. Преминна на 6 стана, 10, 12, 16 стана. А новата 1964 г. посрещна край 20 стана. Когато се даваха обещания в чест на юбилейната годишнина и тя каза своята младежка дума: „До Девети септември, до Празника на свободата, ще овладее 24 стана!“ Но не чака Маргарита септември, не чакаха и другите от „А“ отбора. Още в началото на март преминна по на 24 стана. Скоро ги овладява напълно и сега презгъняват с повече от 20 на сто нормите за всеки стан.

Там, на десния фланг, стои тя, младата и стройна тъкачка. На 24-те стана всеки ден от март Маргарита произвежда толкова платове, колкото се полата да дават според нормата две средно-квалифицирани тъкачки. Невероятно като че ли е цифрата — 210 на сто изпълнение на плана, но Маргарита упорито доказва, че това е възможно. Наред с това комсомолката има и друга цел: да произвежда само високо качество. При норматив 92 на сто първо качество, тя достига 99 на сто.

Ето, това е нейният дар за Родината в чест на славната 20-та юбилейна година. Маргарита заслужено ще носи паспорт на трудовата слава и юбилейната значка. Нали към това тя се стреми както и нейните другарки. А званieto „Ударник за комунистически труд“ Маргарита достойно ще носи, защото цялата ѝ младост, сили и знания са отдадени за успешаването на Родината.

Драган СТОЯНОВ

ГИНКА МАРКОВА

ЩЕ ЗАБРАВЯТ ЛИ някога жителите на с. Горски Сеновец паметната нощ на 5 срещу 6 май 1944 г., радостната среща с партизаните от Горнооряховския отряд, укрелила вярата в близката победа над монархофашизма и капитализма? Нещо по-голямо

селски издигнати получиха заслужено народно възмездие. В тая майска нощ нови борци вляха силите си в отряда. Тогава и Гинка прие партизанското име Дилиана.

Израсла без баща с трите си сестри, тя помага на майка си в непосилния труд. Завършила професионално училище Гинка става шивачка. Омъжването ѝ за Георги Марков определя пътя и в бъдеще — път на борба за щастлив живот.

От 1939 до 1944 г. домът на Гинкини е сигурно убежище за негледани деца и народни борци. Когато през април 1944 година Георги отива в партизанския отряд, за Гинка настъпват дни на жесток тормоз от страна на фашистката власт. Затова тя, по време на акцията в с. Горски Сеновец, с голямо желание преминава в редовете на народните партизани.

Добър помощник и другар им става тя. Бързо овладява оръжията и бойното дело. Превъзвоява и лекува ранени. Гинка се за облеклото на партизаните. Не изоставя в учението, организирано в отряда...

Жестоката битка с многоличния враг в местността „Ябълково“ в края на май 1944 г. изправя отряда пред много тежки изпитания.

Гинка се е откъснала с ерупа свои другари. 14 дни се движат те, преследвани по петите от врага. В средата на юни се подслоняват край с. Самоподе, близо до манастира „Св. Троица“.

Предатели издават партизаните на полицията. Кръвожадният враг обсажда народните борци. Гинка се брани до последния кириш, който сама отпоява във високото си чело. Тя спира едно младо сърце, туптящо с всички сили за щастieto на народа.

ЗА ВЕЛА не може да се каже всичко на един път. От нея ние се учиме... Нейният живот — това беше деноншираща упорита работа. Когато си спомня за нея, пред мене израства като жива една горда, твърда, смела и узяряла за подвизи и героизъм жена... Тя е математичка и физичка, занимава се с научни опити, тя е прекрасна майка и домакиня, тя е шалкарка и цветарка, учителка, музикантка. Тя е най-сетне, революционерка, и то от голям стил!

Тя думи на Цола Драгойчева като че казват всичко за прекрасната наша революционерка, секретарка на окръжната партийна организация в Шумен — Вела Пискова. И все пак има още толкова много да се каже за нея...

Родена е на 28 ноември 1889 г. в гр. В. Търново, в семейството на свободолобиви и образовани хора. От майка си Вела се научила на трудолюбие и упоритост, а от баща си наследила любовознателността и инициативността.

Рано семейството се премества в София. Скоро обаче баща ѝ, едва на тридесет и три години, умира, като не оставя почти нищо на жена си, освен

а. „БОРБА“

ТРУД, КОЙТО НЕ ЗАБЕЛЯЗВАМЕ

жене почти няма.

Слушала съм много хора да казват, че обичат работата си. Но досега рядко съм чувала някой така пламенно да говори за нея.

— Обичам работата си, — казва тя. — Не ми тежи. Аз не чакам да дойде голям празник и тогава да мия. Винаги трябва да е чисто.

Ничто чудно. От малка, още от четиринадесетгодишна, започна да се труди тя, за да подпомогне бедното си семейство. Навсякъде оценяват старание-то ѝ и затова неведнаж е била

отличавана за добра работа. А като работничка в нишестения цех е била наградена със значката „Отличник“ на Министерството на легата и хранителната промишленост и една запла-

та. В Окръжната станция на съобщенията кака Пауна работи от десет години, а от шест години е чистачка. През това време винаги е била за пример. Навсякъде, където тя чистеше, за другите беше като че ли лек район. Но ето че от няколко месеца е в най-тежкия — паричния салон в станцията, къ-

дето през целия ден има посетители. Елате сега в него! Не може да не забележите промяната. Мозаичната свети. Стъклата на гшетата и прозрачните блестят от чистота. Кака Пауна обича и цветята и редовно ги полива, затова и те тук така пръскат свежест и благоухание. Не е чудно тогава, че всички са доволни от нея.

Служителката Мария Пошева не може да се нахвали с нея. Тотка Петрова веднага добавя: — Приятно ми е сега да работя в паричния салон, чисто и подредено е. Възхищавам се от упоритата работа и старанията на кака Пауна. Ние можем само да се учим от нея и да бъдем също така упорити и съзнателни каквато е тя.

Нина ИВАНОВА

ТЕ ЗАГИНАХА ЗА СВОБОДАТА НА РОДИНАТА

грижата за четирите им деца. На помощ на семейството се притича вуйчото и всички скоро се премества при него в Шумен. И там Вела се налага като първа ученичка в класа и гимназията. Тя сплотява целия клас в един здрав колектив.

Вела твърде отрано започнала да се възпъва от неправдите в живота, търсела отговор на много въпроси. Към верния отговор я насочил нейният брат Колю, който бил буден младеж, участвувал в марксистко-ленински ученически кръжоци. Най-напред ѝ дал да прочете книгата „Освобождението на жената“ от Август Бебел. Започнал да ѝ носи „Работнически вестник“. Пред Вела се открива нов, непознат досега свят. Тя жадно поглъща всичко, което чете. Колю я завежда в клуба на тесняците, запознава я с другарите си. Смела и несправдлива по природата, на нея веднага ѝ допадали буйновите слова.

— Тия посещения в клуба, — разказвала по-късно Вела, — запалиха в мене пламъка на борбата. Там за пръв път се почувствувах член на голямото семейство на социалистите, макар че не бях достатъчно просветена.

През 1906 г. Вела влиза в ученическите кръжоци на тесните социалисти. Първата си заплата получава през 1907 г., когато протестна вълна изляла педагозите. Повод за това била заповедта на министъра на просветата, според която завършилите педагогически училища нямат право да следват в Университета. Вела организира съучениците си и събира пари за стаяния комитет. Това едва не ѝ коства изключването. Спасил я само фактът, че била първа ученичка в гимназията.

От есента на 1907 г. Вела е назначена за начална учителка в с. Каран-Варбовка. И започ-

ва време на образцова учителска работа, на активна дейност като учителка-социалистка. Тя непрекъснато участвува в партийни конференции, събрания и другарски излети, организирани от социалистите. В партийния клуб тя срещва младия железарски работник Пеню Писков, за когото се омъжва.

Писков бил често уволняван заради комунистическите си идеи. Трудно си намирал работа. По това време Вела била учителка и до голяма степен издръжката на семейството падала върху нея. Мъжът ѝ замества за София да

Вела Пискова

търси работа. През есента на 1912 г. взема и Вела със себе си, където тя се записва във Физико-математическия факултет. При тях се настанили братята на Пеню — Радослав и Гиню — една студентка Ружа. Вела се грижела за всички и учела. Домът ѝ бил винаги спретнат, чист, сплът и Камен — с изгладени дрешки. Вечер посещавала клуба на Партията на ул. „Кирил и Методий“. Особено ставаша се вършила, когато говорели Георги Димитров, Васил Коларов, Христо Кабакчиев.

Вела Пискова завършила факултета като отличничка. През 1918 г. била назначена в Шуменската девическа гимназия. Тя се занимавала упорито с опитна физика, механика и с тяхното практическо приложение.

Къщата им била втори клуб. Тук се правели сборките на кръжоците, тук се разпределял „Работнически вестник“, а в мазата се водели занятия по стрелково дело.

работа: получавала и разпространявала „Работнически вестник“; организираща канал, по който взема кърваните дрехи на вестниците от участниците, изпират ги и им ги връща чисти, закръпени, заедно с храна, която непрекъснато носели от селата и града в нейната къща. С успех изпълняла и поръчението да придружи тогавашния секретар на окръжната партийна организация в Шумен и още двама другари до София за погребението на Димитър Благоев.

По решение на Партията Боян Българанов преминава на друга работа. За секретар на Шуменската окръжна партийна организация била избрана и утвърдена от Централния комитет Вела Пискова първата жена, заемаща такъв висок пост в Партията. А партийната работа ставала все по-трудна. Въпреки това Шуменската партийна организация работела активно. Особено добре се справяла с работата по организиране на единния фронт. Заедно с другари от партийния

комитет Вела Пискова неуморно обикаляла селата. Преди да предприеме някакво действие, тя винаги се съветвала с другарите си от комитета, вслушвала се в колективния ум. А когато разпределяла работата, най-рискованата оставяла за себе си. Вела Пискова надминала очакванията на своите другари и се показала партиен работник от голям стил. Тя не се страхувала, ако е срещнала да си направи задълбочена самокритика. Работела смело, предпадно, от душа. С това увличала другарите си.

Шуменската полиция чувствувала, че Партията живее. Подозирала, че Вела е в центъра на работата, но нямала сигурни доказателства. Въпреки това решавала да я арестува. Вела успява да избяга под носа на поста, който бил около къщата ѝ. И поема трудния път на нелегална партийна функционерка. Много пъти се изплъзвала тя от ръцете на полицията. Това ги въбеснявало и те определяли 50 000 лева за главата ѝ. Но не полагали нито това, нито арестуването на децата ѝ — никой не я издал.

Скоро по нареждане на Партията замества за Варна, а оттам в Русе. Отначало Вела развивала активна дейност по предприятната в града, организираща бойни тройки. Започнала да работи активно и по селата. Но в Русе става голям провал. Редиците на Русенската партийна организация оредели. Вместо да се влещи, да се оттегли, тя още повече заробила. Въпреки предложението на ЦК на Партията да я изпратят в Съветския съюз, тя останала, защото чувствувала, че именно в този момент Партията има нужда от нея тук — в Русе. И заедно с Тончо Гълъчавов, добруджанец, който също ус-

Тракторната бригада
с. Кавлак две години
пореде е на първо място
в МТС — Стражица по
натоварване на машини
и икономия на горивни
и смазочни матери-
али.

НА СНИМКАТА: Бо-
рис Ангелов — тракто-
рен бригадир, Димо Бой-
нов — комбайнер и Йор-
дан Митев — бригаден
механик.

116 ударници за комунистически труд

В Струнбебетонния завод „Г. Терзиев“ — Свищов 17 бри-
гади с 450 работници и служи-
тели участвуват колективно и
индивидуално в движението за
комунистически труд. Вече 116
работника завоюваха званието
„Ударник за комунистически
труд“.

В цеховете за струнбебетон-
ни траверси и центрофугални
стъклове няма работник, който
да не е усвоил повече от 2—3
операции. 38 работника вече са
усвоили всички операции и бри-
гадите не чувствуват абсолют-
но никаква трудност при от-
съствието на отделен работник,
защото мястото му веднага се
заема от друг обучен.

Добрата подготовка помага
на работниците от струнбебетон-
ния завод в борбата за червения
паспорт на трудовата слава и
за завоюване званieto „Образ-
цово предприятие“.

Т. Тишев

По метода на В. Караба

В дните пред Деня на бъл-
гарския железничар кипи на-
прегнат труд сред работниците
от гара Горна Оряховица.

Особено сега, през усилените
превози, всички влакови диспе-
чери от ЖП управление влагат
голямо старание и умение в ра-
ботата си за ускоряване оборо-
та на всеки товарен вагон. Опи-
тът на съветския влаков диспе-
чер В. Караба им помага да се
справят с трудната задача.

Диспечинговите уреди за-
дължано треперат. Смяната със
старши диспечерите Славчо Ма-
линов и Иван Кунев работи пре-
сметливо и бързо. По графич-
ните листове пробяват уверено
сини и черни чертици. И резул-
татите са налице. За второто
тримесечие споменатата смяна е
извозила 355 локомотива с
3906 вагона по метода на В.
Караба.

П. Каралев

Повече вагони в действие

Във Вагоноремонтно депо —
Г. Оряховица по случай Празни-
ка на железничарите между
бригадите на Димитър Кириев
и Здравко Москов кипи сърев-
нование. Благодарение на това
на 20 юни са излезли от ре-
монт 20 вагона предсрочно, от
които 10 с годишен ремонт.
Три дена по-късно, шлосерите
от двете бригади ремонттираха
10 вагона предсрочно.

К.

СЕЯТ ВТОРИ КУЛТУРИ

В ТКЗС — Овча могила кооп-
ераторите жътят и веднага за-
сяват втори култури. За два
дена механизаторът Иван Бо-
жанов и Трушко Стефанов с
волокуши събраха сламата от
блока с есемки в местността
„Дюзекин“, изораха и засяха
310 декара царевича втора кул-
тура. От тях 250 декара са на
трета полсевна бригада с бри-
гадир Атанас Банчев.

П. Панчев

ПОЧВЕНАТА ЕРОЗИЯ И БОРБАТА С НЕЯ

Програмата за ускорено ико-
номическо развитие на селското
стопанство, която беше приета
от VIII конгрес на БКП, предвиж-
да селскостопанското производст-
во до 1980 г. да се увеличи 2.5
пъти. Тази задача може успешно
да бъде изпълнена, ако постоян-
но се увеличава плодородието на
почвата. Това намира израз в по-
лучаването от културните расте-
ния на високи и стабилни добиви
през отделните години. За тази
цел се прилагат редица агротех-
нически способи, като торене, на-
появане, обработката и др. Но ре-
зултатите от тях ще бъдат много
по-добри, когато се съчетават с
мероприятията за предпазване на
почвата от ерозия.

В резултат на ерозионните про-
цеси плодородието на почвата се
понижава, дори унищожава, тъй
като се отнася най-ценният поч-
вен слой, в който са съсредото-
чени основните хранителни эле-
менти на земеделските растения.
Според изведените от науч-
но-изследователските институти у-
нас се установява, че при еро-
зиран почва хумусът намалява с
24 на сто, азотът 3 пъти, влаго-
емкостта на почвата 20 на сто и
добивът на пшеницата 2 пъти.
Тези загуби могат да се възста-
новят с 3-5 тона оборски тор на
декар.

Преди у нас, поради безогледно-
то унищожаване на горите, паси-
щата и неправилното обработва-
не на наклонените работни земи,
се е развил широк процес на еро-
зиране. Това е бърз и активен
процес. С него можем да се спра-
вим ако навреме започнем борба-
та, за да се предпазим още в на-
чалото му. Шом като ерозията
вече е започнала и напреднала
по-трудно можем да се справим,
тъй като повърхностният плод-
ороден пласт на почвата, който се
отличава с по-голяма устойчи-
вост против действието на водата
и вятъра, веднаж отнесен, от-
крива по-долните почвени пла-
стовете на разрушителното и от-
мивно действие на водата.

От проучванията които са из-
вършени във връзка с борбата
срещу почвената ерозия, се уста-
новява, че около 48 на сто от те-
риторията на страната ни е с на-
клон 2.5 градуса, като е подло-
жена на вредното действие на еро-
зионните процеси. Също така
около една четвърт от годината
за напояване площ (към 23 ми-
лиона декара), с наклон над 2
градуса, е подложена на ерозия.
Въпросът за борбата срещу еро-
зионните процеси върху поливни-
те площи стои с цялата си остро-
та, още повече, че почвата се ов-
лажнява от поливките и дъждо-
вата вода може да потече изцяло
по многобройните склонови ва-
дици и бразди.

Стопанската дейност на човека
сега е нараснала толкова много,
че може да влияе както положи-
телно, така и отрицателно на еро-
зията. Така например, характе-
рът на земеползуването и органи-
зацията на земите оказва голя-
мо влияние върху развитието на

Колкото повече приближава
светият празник, толкова по-
голямо става напрежението и
оживлението сред работничите
и майсторите от текстилната
фабрика „Рекорд“ — Г. Оряхо-
вица. Още от пръв поглед може
да се види, че промяна е настъ-
пила навсякъде. Тя се чете по
лицата на чевърсто потичващи-
те край станове техници, на
предачките и пресувачките. Тя
е и в работните зали, които са
променили своя вид. Навсякъ-
де има обещаващи, лозунги, диа-
грами и табла, в които се со-
чат трудовите успехи. А те са
успехи както винаги радващи.
Колкитовт последователно из-
пълнява лозунга, окаянен над
входа на тъмния цех. „В чест
на празника да произведем
24 000 м плат над плана!“

Всички бригади и смени са в
съревнование. Така е във всич-
ки предприятия. Но тук сърев-

ерозионните процеси. Неправил-
ното отглеждане на околните
култури върху наклонени тере-
ни, масовото изсичане на горите,
усилената паша на наклонените
терени спомагат развитието на
това вредно действие. При усло-
вията на плановото социалисти-
ческо стопанство, успешната бор-
ба с ерозията е напълно възмож-
на и трябва да обхване комплекс
от организационно-стопански, аг-
ротехнически, мелiorативни и
противоерозионни мероприятия,
които да се прилагат едновременно
на по-големите площи. Затова
и борбата с ерозията се поставя
като важен държавен въпрос.

Необходимо е цялостно проти-
воерозионно земеустройство. То
трябва да създаде най-правилна
организация и разпределение на
площите на наклонените терени,
като дългите страни на полетата
се разполагат напреко на накло-
на, за да се извършва машинна
обработка в тази посока. Опреде-
лят се участъците, които трябва
да бъдат затревани с многого-
дишни треви във форма на пояс-
и с еспарзета, детелина, райграс,
противоерозионно залесяване, съ-
образно конфигурацията на тере-
на.

Най-важното мероприятие се
явява прилагането на противоеро-
зионна агротехника, при която об-
работката на почвата се извърш-
ва напреко на склона, по
хоризонталите, с оглед да се под-
държа структурата и предпазване
от ерозиране. Сеитбата на
растенията, подмятането на стър-
нищата, бразденето, торенето,
браздовото окопаване, поясното
залесяване на околните култури,
удълбочаването на оранта тук
имат важно значение. Устано-ве-

Получаването на високи
добиви от царевичата зависи
от провеждането на правилен
поливен режим. Досегашна-
та практика показва, че в
много кооперативни стопан-
ства напояването на царечи-
цата се извършва не, когато
е необходимо, а когато мо-
же, и често пъти за спася-
ване на растенията от изгра-
рание. При такова напояване
се получават ниски добиви,
водата се пилее без да се из-
ползува като средство за
увеличаване на добивите. А
царевичата изисква да се под-
държа висока влага на поч-
вата.

ПРАВИЛЕН ПОЛИВЕН РЕЖИМ — ВИСОКИ ДОБИВИ ОТ ЦАРЕВИЦАТА

За увеличаване на добиви-
то голямо значение има да-
ването на поливките в съвра-
теми срокове. Успехът на ня-
коя зена и бригади се дъл-
жи на това, че не допускат
влагата да намалее и да се

за намиране момента на по-
ливките може да се използва-
ват външните признаци на
растенията, като цвета, тур-
гурното състояние на клет-
ките и др.

При нужда от вода царе-

вършва се такава поливна нор-
ма, която да увеличи влагата
в активния почвен пласт до
предельната почвена влагом-
ност. Сега активният почвен
пласт за царевичата е 70—
80 см. Това налага поливките
да се извършват с оптимал-
ни поливни норми, които да
осигурят навлажняване на
почвата на такава дълбочи-
на. При по-леките почви по-
ливките да се извършват с 80
куб. м., при средните с 90 л.
при тежките, влагоемки поч-
ви със 100 куб м вода на де-
кар. При по-леките почви, за
да се постигне поливната
норма, е нужно да се полива
с 1.5—2 литра поливна
струя. Ако струята е малка
поливването ще се извършва
продължително и водата ще
се губи в по-дълбоките поч-
вени хоризонти, без да може
да се използва от царечи-
цата. При средните, по-сла-
би наклони и средни и теж-
ки почви следва да се поли-
ва със средни до големи по-
ливни струи — от 0.5 до 1
литър. При по-големите на-
клони да се поставя много
внимателно. При напояване
с по-голяма поливна струя
почвата силно се ерозира,
корените се оголват, добиви-
те намаляват и почвата вла-
дана плодородието си за
следващите години. Тази
опасност се увеличава и от
това, че на много места не
се извършват следполивни
разрохквания, вследствие на
което браздите се удълбоча-
ват след всяка поливка. Та-
кива бразди не позволяват
да се осъществят определе-
ната поливна норма и не се
получава навлажняване на
почвата. Поливните струи
трябва да бъдат не повече от
0.5 л/сек. Колкото повече
наклонът се увеличава, стру-
ята да намалява.

Поливната струя може да
се регулира само при упо-
требата на новия поливачес-
ки инвентар — тръбопро-
води, сифони и поливачески
кутии.

На напояването на царе-
вичата не трябва да се гле-
да като на обикновено агро-
техническо мероприятие. С
него се регулира и направ-
ля растежът и развитието на
културата. Всъщност отла-
гане и умуване по започване
на напояването ще доведе
до намаляване на добивите.
Не трябва да се чака да се
появят пукнатини или поч-
вената влага да стигне до
определения процент. В таки-
ва случай поливките се из-
вършват трудно и се забав-
ят. Площите са големи и,
въпреки добре създадената
организация, поливките не
биха могли да се извършат
навреме, а това ще забави
и намали техния брой. Затова
поливките на царевичата
трябва да започват винаги с
известен аванс.

Никола ПЕТКОВ
научен сътрудник при
Комплексната опитна стан-
ция — Павликени

ПОСТИЖЕНИЯ ИМА, НО И НЕУРЕДИЦИ НЕ ЛИПСВАТ

С обединяването на петте се-
ла в Долнооряховска община
бяха обединени и потребите-
лите кооперации. Новата потре-
бителна кооперация с център с.
Долна Оряховица бе наречена
„Дружба“. От година на година
кооперацията все по-добре за-
доволява нарастващите нужди на
потребителите. Това личи от
плана за стокооборота общо за
кооперацията, а така също и
за отделните участъци.

В участък Върбица, напри-
мер, всички магазини (два ба-
калски, манифактурният, за го-
това конфекция и др.) са под-
редени добре. В тях работят
дългогодишни и опитни магази-
нери. Те се стремят да набавят
необходимите стоки, да обслуж-
ват културно. Особено добре ра-
ботят магазинерите Никола Ге-
цов, Димитър Бобев, Нордан
Христов и др.

Служителите от участъка
представяват добър колектив.
Те се събират ежеседмично и
под ръководството на участъ-
ковия отговорник Йордан Коста-

динов отчитат извършената ра-
бота, поставят за изпълнение
нови задачи.

Всичко това е хубаво. Хора-
та го виждат, одобряват го. Но
не липсват и някои неуредици.
Така, например, по-рано хляб-
ът от кооперативната фурна
се продаваше в два магазина,
което улесняваше кооператори-
те. Сега, обаче, хлябът се про-
дава само в централния мага-
зин и хората от цялото село са
принудени да ходят вечер след
завръщане от работа да го взе-
мат оттам. А не са редки слу-
чаите, когато стават и опашки.
С право трудещите се от Вър-
бица настояват хлябът да се
продава в два магазина, както
беше по-рано.

Кооперацията разполага с
модерни превозни средства и с
тих разкарва стоките по мага-
зините. Често пъти, обаче, кол-
баси във Върбица се стоварват
само в централния бакалски ма-
газин, а в бакалския магазин,
намиращ се в долния край на

селото, не се закарват. Трябвало
магазинерът Бобев да идеа
(разбира се, ако някой му съ-
общил) и на гръб да си ги взе-
ма. По тази причина този ма-
газин не един път е оставал без
колбаси и други съществни про-
дукти. А какво ще коштува на
колата да закарва стоките до
всички магазини?

Освен това рядко пъти се до-
карват в селото някои строи-
телни материали, като дъски,
чамови трупаща, циментови
стълбчета и др. За тяхното на-
бавяне трудещите се са прину-
дени да ходят до Долна Оряхо-
вица или до града. Всичко това
води до губене на време, до
харчене на излишни средства.

За хубавите работи нашата
кооперация, с председател Ма-
рин Харлов, заслужава похва-
ла, но неуредиците, слабостите
не бива да се търпят. Те тряб-
ва да се отстраняват навреме.

Д. ГАБРОВСКИ

от Обществната редакция на
в. „Борба“ в с. Д. Оряховица

В името на Светлия празник

нованието на особена почит.
На резултатите се дава широка
гласност, на черната дъска все-
ки ден може да се види кой смя-
на и секция на кое място е. И
не е чудно, че така бързо ста-
ват промените. Нали, ако ня-
кой е първенец, не е възел пър-
венството завинаги, по петите
му вървят и други и често го
настигат и задминават.

Всеки ден: „бяла“ и „синя“
смяна се стремят да догонят
„червената“, а в това надбягване
не усещат кога, излизат напред
от изоставащи още малко и
ще задминат първенеца, но и
той лесно не се дава. Ако по-
търсим къде е развоичното на
успехите на това предприятие,
изменило изцяло своя облик
през 20-те победни години, ня-
ма нужда да ходим много. До-
статочно е да се спрем при хо-
рата. Някои от тях работят тук
по 18—20 години. Пораснали са

по съзнание, по дълг и отговор-
ност. Комунистката Костанка
Махмудова беше малко мо-
миче, което някой не забеляз-
ваше, и с труда се издигна ка-
то уважаван човек.

Гордостта на предприятието,
ударничките и най-добрите в
професията Тодорка Лещикова,
Гинка Попова, Мария Дур-
чева, Димитрана Борисова,
Иванка Симеонова, Слава
Пърлева и много други минаха
по същия път, който ги очичи
съв знае на достойни тру-
довни хора. Защо да споменава-
ме повече имена? Важното е, че
едни колектив, сдвоен около
своята партийна организация,
осъществява на дело програмата
на Партията за прогрес не само
на производствените мощности,
а и на хората, тези, които про-
извеждат. И така както качес-
твото на производството винаги
се изчислява на 97—98 процен-

та (по който показател много
пъти фабриката е първенец) та-
ка и хората, превъзпитани тук,
са с високи морални качества.
Бъдещето е в техническия
прогрес. Техниците и майсто-
рите не направиха малко по
този показател: ремонттираха
основно наследените стари ма-
шини, дори дръзнаха да увели-
чат техните обороти и стиг-
наха 220 оборота в минута.
Какво може още да се направя?
Може, самият живот казва, че
може. И сега специалните ра-
ботят. Ден след ден техните
мисли се претворяват в пред-
ложения, технологии и меро-
приятия. Старите варкопни вре-
тена се заменят с нови линкоп-
ни. Усъвършенствуват се науч-
но-техническото нормиране. Осъ-
ществяват се едно по едно 127-
те организационно-технически
мероприятия, голяма част от
които са вече изпълнени. И

най-важното — квалифицират се
хората. Тези, които знаят пове-
че, учат онези, които не знаят.
Провеждат се рационализатор-
ски и научно-технически кон-
ференции, на които се обсъж-
дат въпросите на настоящето и
бъдещето. Възпитават се хора-
та, обединени в бригади за ко-
мунистически труд, учат се и
се насаждават в тях принципите
на Моралния кодекс на строи-
теля на комунизма, благородни-
те човешки добродетели и свет-
ли дела.

И има ли съмнение, че този
колектив, който сме свикнали да
виждаме сред първенците, няма
да бъде в челните колони на
празника? Той заслужено ще
вдигне ръка за поздрав към
Партията, която чертае пътя
към комунизма.

Николай БОЖКОВ
от Обществната редакция на
в. „Борба“ в с. Д. Оряховица

Старши-технологът Иван Ку-
лов от цеха за месопреоб-
раване в Месокомбината — В.
Търново преминава състояние
то на лунаниста.

17 000 яйца в повече

Двамата закупчици — Мария
Първанов и Никола Пенев от
Д. Оряховица изпълиха годиш-
ния план за яйната, като ме-
сто 205 000 предадоха на дър-
жавата 17 000 в повече. Това
са яйца, изкупути от личните
домашинства на кооператорите.

Най-много яйца е предал
Йордан Г. Радев — към 2000.

Ив. Тодоров

а. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 83, 10, VII, 1964 г.

